

[Tove Jørgensen]

nødvendigt at få præciseret i loven, at uddannelsen skal ligge på niveau med en socialrådgivers. Det er ikke ensbetydende med, at det skal være socialrådgivere, men at de i hvert fald skal have en uddannelse, der svarer i niveau og indhold til en socialrådgivers.

Social behandling er nu ikke kun et spørgsmål om at række nogle penge over disken. Når særfor sorgen fra 1. januar 1980 udlægges, vil der blive stillet endnu større krav til personalets ekspertise og ikke mindst til kommunernes økonomiske bæreevne. Det må derfor være rimeligt at ændre byrdefordelingen, således at staten indgår med en større andel. Ellers er der risiko for, at kommunerne vil skæve for meget til økonomien i hjælpearbejdet. Når særfor sorgen udlægges, vil det simpelt hen blive nødvendigt at kigge på maksimumsgrænserne til daginstitutionerne. For hvis ikke personalenormeringerne ændres, så vil det ikke være muligt at optage handicappede i de almindelige institutioner, således som man sagde intentionen var med udlægningen. Men skal det så betales af de andre forældre? Det bliver simpelt hen nødvendigt at se på forældretakster og fripladsgrænser, hvis man hæver maksimumsgrænserne. Det vil automatisk føre til en stigning af forældretaksterne, hvis ikke man nedsætter dem procentvis. Og hvem er det så, der kan benytte institutionerne? Det viser Farundersøgelsen jo med al tydelighed.

Dertil kommer, at de akutte ventelister til daginstitutionerne på ét år er steget med 10.000 pladser, fra 30.000 til 40.000. Det er mere end udbygningen i samme periode, og det er ganske uholdbart, ikke mindst når man tænker på, at ventelisterne i alt nærmer sig 100.000 og fortsat er stigende.

Endelig vil en ændret byrdefordeling inden for hele lovens område langt bedre end en regulering af bloktilskuddene tilgodese kommuner med store sociale forpligtelser. Den analyse, som Kommunernes Landsforening har foretaget, viser stigende udgifter for kommunerne, ikke mindst på grund af de sociale forpligtelser. Med en ændret byrdefordeling kan det ikke længere betale sig for kommuner at eksportere deres sociale problemer til andre kommuner. Det var en af de ting, man kunne opnå, samtidig med at byrderne vil blive flyttet fra de laveste indkomster over til de højeste indkomster.

Vi ved jo fra sidste behandling af forslaget, at det fortrinsvis vil blive skattepligtige indtægter over 200.000 kr., der vil få stigninger, medens alle andre vil få nedsættelser undtagen skattepligtige indtægter på over 120.000 kr., der vil få mindre forhøjelser.

Jeg vil godt lige kommentere de enkelte ordføreres udtalelser.

Socialministeren sagde, at der allerede i § 29 er en regel om, at man skal anvende personer med særlige forudsætninger. Ja men det viser sig netop med den udvikling, der er sket i København, at det ikke er tilstrækkeligt, at der må finde en præcisering sted, hvis vi skal sikre, at niveauet ikke sænkes. En anden ting er, at der ikke er fastsat et tidspunkt for, hvornår de nuværende ansatte skal opfylde det uddannelseskraft, der står i loven. Jeg kan under alle omstændigheder ikke forestille mig, at den uddannelse, bankassistenter får, kan bruges til at vejlede folk i sociale anliggender.

Ministeren nævnte også, at der ikke er basis for gennemførelse af en ændring af forældrebetalingen, men det drøftes for tiden af børnekommissionen, og vi skal afvente, hvad den siger. Så vil jeg håbe, vi ikke bagefter, ligesom med barselhvileordningen, skal afvente en yderligere høring og behandling, således at tingene udsættes til en uvis fremtid, for det er altså nogle ting, der kræver deres løsning inden for en overskuelig tid.

Ministeren ville ikke på ny diskutere refusionsprocent og maksimumsgrænser, og det er jo en skam, eftersom det vil flytte byrderne fra de laveste indkomster over til de højere. Det troede jeg egentlig var noget der stod på socialdemokratiets program.

Med hensyn til at det administrative personale skulle betales gennem refusion, så er det rigtigt, at det er blevet drøftet ved behandlingen af bilstandsloven i sin tid, og at man fandt, at man kunne ikke gennemføre det, fordi man ikke kunne sondre. Det synes jeg ligesom fru Ebba Strange er et højt problematisk argument. Kendsgerningen er, at der er groft underbemandet i en lang, lang række kommuner ud over landet, og sagsbehandlere og andre kan slet ikke klare arbejdspresset. Derfor er det rimeligt med en ændret refusion. Vi skal også tænke på, at de kommuner, der får mange arbejdsløse, er de samme kommuner, som får et lavere skatteprovenu, men det er også de samme kommu-